

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 128
din 21.01.2008**

Dosar nr.: 618/2007

Petiția nr.: 11716 din data 09.10.2007

Petent: T I

Obiect: posibila discriminare a petentei de către organele de justiției
(Judecătoria Sectorului 5)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1 T I , cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării

2.1 Posibila discriminare a petentei de către organele de justiției (Judecătoria Sectorului 5). Petenta este condamnată pentru complicitate la infracțiunea de tentativă de înșelăciune în Dosarul 837/2002, hotarare pronunțată de Judecătoria sectorului 5 - București astfel cum a propus instanței procurorul prin rechizitoriu. Petenta consideră că a fost nedreptățită și discriminată în raport cu complicii la aceeași infracțiune: N E C , M C B , R M și E G . Discriminarea are drept criteriu poziția subiectului în procesul penal - acela de complice- categoria asupra căreia se judecă ideea discriminării fiind „complicele,, ca subiect activ în raporturile procesuale penale. Petenata arată că „favorizarea,, unui complice în raport cu un alt complice în același dosar și încadrări identice, prin aplicarea unei pedepse diferite reprezintă o posibilă discriminare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Posibila discriminare a petentei de către organele de justiție (Judecătoria Sectorului 5). Petenta este condamnată pentru complicitate la infracțiunea de tentativă de înșelăciune, în Dosarul 837/2002, hotarea fiind pronunțată de Judecătoria sectorului 5. Petenta susține că a fost nedreptățită și discriminată în raport cu complicii la aceeași infracțiune: N. E. C. M. C. B., R. M. și E. G. care au primit pedepse mai ușoare decât ea. Discriminarea are drept criteriu poziția subiectului în procesul penal-acela de complice- categoria asupra căreia se judecă ideea discriminării fiind „complicele”, ca subiect activ în raporturile procesuale penale. Petenta susține că „favorizarea”, unui complice în raport cu un alt complice în același dosar și încadrări identice, prin aplicarea unei pedepse diferite reprezintă o posibilă discriminare.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.12796, din 19.10.2007 a fost citată petenta la data de 06.11.2007.

4.3. Prin citație, Consiliul a solicitat petentei să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petenta susține că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Civilă se află înregistrat cu nr 9056/2007 dosarul cu termen de judecată la 31.03.2008, ce are ca obiect „acțiune în constatarea discriminării judiciare făcută de instanțele judecătorești”, formulată de petentă. Aceasta mai susține că pe parcursul celor șase ani de judecată a dosarului penal la care s-a făcut referire în petiție, au avut loc și alte discriminări judiciare, săvârșite de completele de judecată, procurori, etc.

5.1.2. De asemenea petenta susține că pentru imobilul din București pentru N. T. s-a dat o decizie de CAB - prin care se arată că nu este vinovat, deși petenta este condamnată pentru complicitate la înșelăciune cu N. T., la o fapta considerată litigiu civil, deci și petenta este nevinovată,

iar instanțele judecătorești cât și parchetele sect.5, nu au ținut seama de această sentință. Curtea de Apel București, prin adresa 1666/2007 transmite faptul că „admite recursurile declarate de inculpații T și N împotriva deciziei penale 355 /2007, pronunțată de Tribunalul București”. Petenta consideră discriminare și faptul că de-a lungul procesului Parchetul a constatat prescrierea mai multor fapte, considerate că le-ar fi săvârșit petenta, Tribunalul București emite o decizie prin care nu se pronunță asupra acestor aspecte, aspecte care duceau la schimbarea încadrării juridice

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, discriminare a petentei de către organele de justiției (Judecătoria Sectorului 5). Petenta este condamnată pentru complicitate la infracțiunea de tentativă de înșelăciune în Dosarul 837/2002, hotărâre pronunțată de Judecătoria sectorului 5 - București astfel cum a propus instanței procurorul prin rechizitoriu. Petenta consideră că a fost nedreptățită și discriminată în raport cu complicii la aceeași infracțiune: N E C , M C B , R M și E G . Discriminarea are drept criteriu poziția subiectului în procesul penal - acela de complice- categoria asupra căreia se judecă ideea discriminării fiind „complicele,, ca subiect activ în raporturile procesuale penale. Petenata arată că „favorizarea,, unui complice în raport cu un alt complice în același dosar și încadrări identice, prin aplicarea unei pedepse diferite reprezintă o posibilă discriminare.

6.2.1 **În drept**, Colegiul Director retine ca potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în “Monitorul Oficial” nr. 135 din 31 mai 1994, prevede în art 14 ca: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

6.2.2 **In același sens, Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificat de România prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. *Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.*

2. *Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricărui dintre motivele menționate în paragraful 1.*”

6.2.3 Conform art 2 alin (1) din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

(4) *Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intra sub incidența legii penale.”*

6.2.4 Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.5 Raportat la aspectele deduse soluționării, trebuie să luăm act de faptul că în cauză este supusă analizei soluționarea în mod diferit de către instanțele judecătorești a unor probleme de fapt sau de drept, respectiv soluții ale instanțelor de judecată, în speță sentințe sau decizii ale diferitelor instanțe și parchete.

6.2.6 Coroborând aceste elemente la principiile în materia egalității și a non-discriminării statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării Colegiul Director trebuie să ia act de **Decizia nr.322/2001** publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, prin care **Curtea Constituțională** reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, **Constituția României consacră** în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, **principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră**. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii

[art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor...prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că **justiția este în exclusivitate** o funcție a statului, care, **potrivit art.125 alin.(1)** din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, **fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private.** Curtea reține, de asemenea, că **activitatea de judecată se înfăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe,** adică de **judecători,** întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.”

6.2.7 În acest sens, art.125 în alin. 1, alin.2. și alin.3 din Constituție statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

6.2.8 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că **puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.** (vezi în acest sens hotărâre pronunțată în cauza Van de Hurke v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

6.2.9 Pe de altă parte, reținem că textul constituțional din art.129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, **controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.**

6.2.10 Sub acest aspect, în analiza incidenței principiului tratamentului egal între persoane, trebuie plecat de la premisa că împrejurarea nașterii tratamentului diferențiat, ar putea fi reținut, că se circumstanțiază prin efectul interpretărilor diferite date de instanțele de judecată

6.2.11 Față de obiectul petiției și elementele de fapt în cauză, precizate mai sus, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate să analizeze situația de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective ale petenților deoarece, acest aspect precum și modul de interpretare și de aplicare a legii sunt de competența instanțelor de judecată. Colegiul director nu poate reține materializarea circumstanței tratamentului diferențiat în procesul de înfăptuire al justiției, deoarece legalitatea, inclusiv sub aspectul principiului egalității în raport cu prevederile legale criticate în obiectul petiției de față se statuează de către

instanțele de judecată iar **controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.**

6.2.12 De altfel, față de aspectul de fapt subsecvent al petiției trebuie luat act că, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.)

6.2.13 Având în vedere precizările invocate mai sus, argumentele cât și petiția astfel cum este formulată, în speță, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, petiția având ca obiect modul în care au fost soluționate acțiuni în justiție precum și modul diferit de interpretare al unor prevederi normative, în privința cărora controlul de legalitate, inclusiv sub aspectul încălcării dreptului de a nu fi suspus discriminării, revine instanțelor judecătorești superioare, prin exercitarea căilor de atac.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

VII. COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1) Clasarea petiției având în vedere că nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
- 2) Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal petentei

VIII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

IX . Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA - Membru

Data redactării 28.02.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

